

Sygn. akt III Ca 620/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2013r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący - Sędzia: SO Katarzyna Kwilosz – Babiś

Sędzia SO Zofia Klisiewicz (sprawozdawca)

Sędzia SR del. Katarzyna Romańczyk

Protokolant: prot. sąd. Ewelina Konieczny

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko B. C.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Sączu

z dnia 20 maja 2013r., sygn. akt III RC 407/12

oddala apelację.

Sygn. akt III Ca 620/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20.05.2013r. Sąd Rejonowy w Nowym Sączu w sprawie z powództwa K. C. przeciwko B. C. o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Nowym Sączu z dnia 23.11.2006r. sygn. akt III RC 203/06 z kwoty 300 zł do kwoty 800 zł miesięcznie, zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 600 zł miesięcznie, płatną do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 30.10.2012r. do rąk powódki wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt I), oddalił powództwo w pozostałej części (pkt II), kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa (pkt III) zniósł wzajemnie między stronami koszty postępowania (pkt IV) oraz nadał wyrokowi w pkt I rygor natychmiastowej wykonalności (pkt V).

Sąd Rejonowy ustalił, że w okresie zasądzenia poprzednich alimentów w 2006r. powódka była uczennicą gimnazjum. Mieszkała razem z matką i jej konkubentem. Matka zarabiała wówczas 1 535,41 zł miesięcznie. Pozwany zawarł nowy związek małżeński, pracował jako ślusarz i zarabiał 1 185,64 zł miesięcznie. Jego żona przebywała na urlopie wychowawczym i z tego tytułu pobierała zasiłek w wysokości 420 zł. Aktualnie powódka jest osobą pełnoletnią i rozpoczęła niestacjonarne studia na Uniwersytecie (...) na kierunku filologii angielskiej z językiem niemieckim. Czesne za rok studiów wynosi kwotę 4 500 zł. Do tego dochodzą koszty zakupu podręczników, nadto koszty dojazdu w

kwocie 200 zł miesięcznie i koszt utrzymania powódki w K. w kwocie 100 zł miesięcznie. Sąd ustalił, że miesięczny usprawiedliwiony koszt utrzymania powódki wraz z wydatkami związanymi z nauką wynosi około 1 200 zł. Pozwany w chwili wyrokowania zarabiał kwotę około 2 953,82 zł, a jego żona zarabiała kwotę około 1 500 zł. Na utrzymaniu miał ośmioletnią córkę. Powódce przekazywał kwotę 400 zł miesięcznie po zawarciu porozumienia z jej matką. Matka powódki aktualnie zarabia około 2 500 zł miesięcznie, a jej konkubent 1 500 zł do 2 000 zł. Na utrzymaniu oprócz powódki ma dwoje dzieci uczęszczających do 3 i 6 klasy szkoły podstawowej. W opiece nad nimi w tygodniu pomaga jej powódka, która jest zarejestrowana jako bezrobotna, bez prawa do zasiłku.

W tym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał, że zaistniały podstawy do podwyższenia alimentów na rzecz powódki o kwotę 200 zł w stosunku do kwoty płaconej przez pozwanego, a w stosunku do kwoty zasądzonej wyrokiem o kwotę 300 zł miesięcznie. W ocenie Sądu Rejonowego sytuacja finansowa pozwanego w stosunku do poprzedniej uległa znacznej poprawie, a nadto zwiększyły się koszty utrzymania powódki ze względu na podjęcie studiów poza miejscem zamieszkania. Uznał Sąd, że powódka miała prawo wybrać studia na prestiżowej Uczelni poza miejscem zamieszkania, bo to zwiększy jej szanse na znalezienie zatrudnienia po ich zakończeniu, a ponieważ jest osobą zdolną i ambitną to ma szansę ich ukończenia. Przyjął Sąd także, iż studia powódki będą jej pozwalały na dorywczą pracę, ewentualnie w zamian za pomoc matce przy opiece nad młodszym rodzeństwem, będzie mogła otrzymać większą pomoc finansową od matki. W tej sytuacji uznał Sąd, że żądanie przez powódkę od pozwanego kwoty 800 zł miesięcznie przekraczałoby możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego, a nadto, że nie jest uzasadnione jej usprawiedliwionymi potrzebami i w dalszej części powództwo oddalił.

Powyższy wyrok w pkt I w części dotyczącej zasądzenia alimentów ponad kwotę 400 zł za okres od 10.09.2013r. zaskarżył pozwany apelacją, w której wniósł o jego zmianę przez zasądzenie na rzecz powódki alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie od dnia 10.09.2013r.

Skarżący zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, poprzez przyjęcie przez Sąd, że ma on możliwości zarobkowe i majątkowe w przyczynianiu się do zaspokajania potrzeb powódki ponad kwotę 400 zł miesięcznie za okres od 10.09.2013r., podnosząc, że po wydaniu wyroku jego sytuacja uległa zmianie, w związku z otrzymaniem w dniu 28.05.2013r. wypowiedzenia umowy o pracę na dzień 31.08.2013r. Pozwany wskazał również, że z uwagi na sytuację na rynku pracy znalezienie zatrudnienia odpowiedniego do kwalifikacji oraz z wynagrodzeniem na zbliżonym poziomie do tego otrzymywanego w dotychczasowej pracy będzie bardzo trudne, a zatem w związku z zobowiązaniami kredytowymi jakie posiada, realizacja obowiązku alimentacyjnego w ustalonej przez Sąd wysokości nie będzie możliwa.

Do apelacji dołączył rozwiązanie umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia z dnia 8.05.2013r. na dzień 31.08.2013r. z przyczyn leżących po stronie pracodawcy.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest niezasadna.

Wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego oraz wnioski prawne wyciągnięte na ich podstawie i przyjmuje je za własne.

Prawidłowości rozstrzygnięcia nie podważa fakt, że pozwanemu wypowiedziano umowę o pracę. Okres wypowiedzenia miał upłynąć w dniu 31.08.2013r., a po jego upływie pozwany miał otrzymać odprawę pieniężną w wysokości dwumiesięcznego wynagrodzenia za pracę oraz miał możliwość otrzymania odprawy w dodatkowej kwocie 4 000 zł pod warunkiem wywiązania się z obowiązków pracownika w sposób należyty. Na dzień orzekania przez Sąd Okręgowy pozwany pozostawał na zasiłku chorobowym, a więc otrzymywał stosowne świadczenie, zatem sytuacja jego nie

uległa na tyle pogorszeniu by od dnia 10.09.2013r. alimenty obniżyć o kwotę 200 zł miesięcznie. Jeżeli pozwany zakończy korzystanie z zasiłku chorobowego, otrzyma dwumiesięczną odprawę, nadto będzie otrzymywał zasiłek dla bezrobotnych, to również nie można uznać, że automatycznie jego sytuacja finansowa ulegnie takiej zmianie, która będzie uzasadniać obniżenie alimentów o kwotę 200 zł. Ponieważ pozwany nie kwestionuje wysokości alimentów na kwotę 600 zł do dnia 10.09.2013r., to Sąd Okręgowy odnosi się tylko do okresu po tej dacie i tylko w tym zakresie ocenia możliwości pozwanego, przyjmując, że koszt utrzymania powódki przestał być sporny.

Jak wynika z twierdzeń apelacji, pozwany poszukuje pracy w swoim zawodzie, za którą otrzymałby wynagrodzenie w wysokości zbliżonej do tego otrzymywanego dotychczas. Oznacza to, że jest możliwość znalezienia przez pozwanego pracy i otrzymywania przez pozwanego zarobków na poziomie zbliżonym na dzień ustalania alimentów przez Sąd Rejonowy. Gdyby jednak po otrzymaniu przez pozwanego odprawy wraz z zasiłkiem dla bezrobotnych, możliwości finansowe pozwanego uległy znacznemu zmniejszeniu bez jego winy (art. 136 k.r.o.), to pozwanemu może przysługiwać roszczenie z art. 138 k.r.o.

Stosownie do treści art. 316 § 1 k.p.c., sąd wydaje wyrok biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. W chwili wydania wyroku przez Sąd Okręgowy po stronie finansowej pozwanego nie zaszła zmiana, z której by wynikało, że od 10.09.2013r. możliwości pozwanego w płaceniu alimentów na rzecz powódki ograniczają się do kwoty 400 zł miesięcznie. Sąd mając na względzie treść w/w przepisu ustawy, nie jest uprawniony do orzekania na podstawie przyszłych i niepewnych przesłanek.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy oddalił apelację na zasadzie art. 385 k.p.c.

(...)

Wyk. EK